

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Josefa Baxy v právní věci žalobkyně **S. C. a. s. (dříve S. s. r. o.)**, zastoupená JUDr. Stanislavem Flaškou, advokátem se sídlem U Černé věže 3, 370 01 České Budějovice, proti žalovanému **Finančnímu ředitelství v Českých Budějovicích**, se sídlem Mánesova 3a, 371 87 České Budějovice, proti rozhodnutí ze dne 20. 11. 2006, č. j. 7446/120/2006, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 25. 4. 2007, č. j. 10 Ca 8/2007 - 28,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se z a m í t á .**
- II.** Žalobkyně **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Žalovanému **se n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Dne 20. 11. 2006 zamítl žalovaný odvolání žalobkyně proti platebnímu výměru vydanému Finančním úřadem v Českých Budějovicích (dále jen „správce daně“) dne 2. 5. 2006, kterým byl žalobkyni sdělen předpis penále na dani z příjmů právnických osob za rok 1999 ve výši 89 565 Kč.

Proti rozhodnutí žalovaného brojila žalobkyně žalobou ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích, který ji však svým rozsudkem ze dne 25. 4. 2007 zamítl.

Ve včas podané kasační stížnosti pak žalobkyně především namítala, že jí povinnost platit penále nevznikla, protože byl prekludován samotný nárok na daň z příjmu právnických osob za rok 1999. Poukázala na spojitost s žalobou, kterou podala proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 11. 2006, jímž bylo zamítnuto odvolání proti dodatečnému platebnímu výměru na daň; s rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích, který námitku

uplynutí prekluzivní lhůty k doměření daně neshledal důvodnou a žalobu zamítl, stěžovatelka nesouhlasí a podala proti němu kasační stížnost. V tom spatřuje i důvod k tomu, aby Nejvyšší správní soud zrušil touto kasační stížností napadený rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Žalovaný se podrobně vyjádřil k námitkám žalobkyně, které považuje za nedůvodné. Podle žalovaného k prekluzi nároku na vyměření daně nedošlo, a proto nedošlo ani k promlčení nároku na předpis daňového penále. Žalovaný proto navrhl, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost zamítl.

Kasační stížnost není důvodná.

Krajský soud v napadeném rozsudku dospěl k závěru, že o daňové povinnosti stěžovatelky bylo rozhodnuto pravomocným dodatečným platebním výměrem, správnost výpočtu penále ani skutečnost, že se s úhradou daňové povinnosti dostala do prodlení, stěžovatelka nenamítala. Důvodem ke zrušení rozhodnutí o odvolání proti platebnímu výměru na daňové penále nemůže být podle krajského soudu samotné podání žaloby, kterou se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalované o odvolání proti dodatečnému platebnímu výměru, jímž jí byla za předmětné zdaňovací období doměřena daň z příjmů právnických osob. Takovým důvodem by mohlo být pouze soudní rozhodnutí, které by žalobu shledalo důvodnou a zrušením správního rozhodnutí by byl vytvořen stav, kdy by zde neexistovalo pravomocné a vykonatelné rozhodnutí o uložení daňové povinnosti. To se však v předmětné věci nenastalo, neboť rozsudkem ze dne 12. 3. 2007, č. j. 10 Ca 7/2007 – 27 krajský soud předmětnou žalobu zamítl. Krajský soud neshledal žádný důvod pro zrušení rozhodnutí.

Se závěry krajského soudu se Nejvyšší správní soud ztotožňuje a jsou souladné s dosavadní judikaturou tohoto soudu (srovnej např. rozsudek ze dne 8. 2. 2006, č. j. 1 Afs 16/2005 – 63, www.nssoud.cz, v němž kasační soud uvedl následující: „*O tom, zda zákonná daňová povinnost daňového subjektu byla vyšší než byla dříve správcem daně vyměřena, je závazně a s konečnou platností rozhodnuto až tehdy, kdy rozhodnutí nabude právní moci. Teprve dnem právní moci dodatečného platebního výměru je tak zároveň s konečnou platností rozhodnuto i o tom, že daňový dlužník je v prodlení se zaplacením daňového nedoplatku. Právní moc rozhodnutí o existenci daňového nedoplatku je proto rozhodná z hlediska splnění zákonem stanovených podmínek pro uplatnění penále a není-li dodatečný platební výměr v právní moci, nelze ani předepsat k úhradě penále.*“). Tedy jen za situace, kdy je k podané žalobě zrušeno rozhodnutí o odvolání proti platebnímu výměru na daň, popřípadě též sám platební výměr, nemůže obstát platební výměr na penále. V předmětné věci však žaloba proti dodatečnému platebnímu výměru na daň z příjmů právnických osob byla zamítnuta. Logicky ani podání kasační stížnosti, jíž stěžovatel zpochybňuje tento zamítavý rozsudek, nemůže být způsobilým důvodem pro zrušení platebního výměru na penále, neboť výsledkem kasačního přezkumu by mohlo být pouze event. „odstranění“ zamítavého rozsudku krajského soudu, což by však nemělo žádný vliv na právní moc dodatečného platebního výměru na daň. Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že rozsudkem ze dne 22. 8. 2007, č. j. 1 Afs 25/2007 - 51, www.nssoud.cz, byla tato kasační stížnost shledána nedůvodnou a zamítnuta.

Žalobkyně se svými námitkami tedy neuspěla; jelikož v řízení o kasační stížnosti nevyšly najevo žádné vady, k nimž je nutno přihlížet z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 s. ř. s.), Nejvyšší správní soud zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou. O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně

neměla ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení; žalovanému pak v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. srpna 2007

JUDr. Marie Žiškova
předsedkyně senátu